

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีความสำคัญต่อประชากรของโลก ไม่ว่าจะอยู่ในยุคใดสมัยใด เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือและเป็นปัจจัยพื้นฐานในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของมวลมนุษยชาติ ดังนั้นการทำให้การศึกษาที่ดีแก่พลเมืองจึงถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ทุกประเทศต้องคำนึงถึงและถือได้ว่า ไม่มีสิ่งใดจำเป็นสำหรับประเทศชาติยิ่งไปกว่าการทำให้การศึกษาแก่พลเมือง และอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ใช้พิจารณาคุณภาพของประชากร รวมทั้งเป็นสื่อที่แสดงให้เห็นอารยธรรมของมนุษย์และความเจริญก้าวหน้าของสังคม ดังนั้นการทำให้การศึกษาแก่พลเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะไม่เพียงแต่จะช่วยพัฒนาคนเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อความเจริญหรือความเสื่อมของชาติบ้านเมืองด้วย

และพลศึกษาก็เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีมุ่งให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ

กอง วิสุทธารมณ์ (2513) กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาองค์หนึ่งอยู่ในองค์สี่ของการศึกษา ได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา พลศึกษาเป็นกระบวนการการศึกษาที่ก่อให้เกิดบูรณาการในด้านการศึกษาทั่วไป หากขาดการศึกษาองค์นี้แล้วจะทำให้การศึกษาไม่สมบูรณ์ เพราะขาดองค์ประกอบที่จะช่วยนำสู่อุดมการณ์ทางการศึกษาของชาติสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย"

พลศึกษาเป็นกระบวนการการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจแตกต่างจากการศึกษาอย่างอื่นตรงสื่อกลางที่นำมาใช้ในการศึกษาอยู่บ้าง แต่พลศึกษาก็มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการศึกษาอื่น ๆ กล่าวคือ "มุ่งที่จะพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม"

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2512) กล่าวว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกันกับการศึกษาอื่น ๆ คือเป็นวิชาส่งเสริมให้นักเรียนได้มี

การพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม แตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ก็ตรงวิธีการและสื่อที่นำมาใช้ คือผลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมผลศึกษาต่าง ๆ"

จะเห็นได้ว่า จากการศึกษาได้ถูกบรรจุให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรโรงเรียน ในทุก ๆ แผนการศึกษาชาติและในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับพุทธศักราช 2535 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535) ก็ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้อย่างชัดเจนว่า "มุ่งพัฒนาบุคคลทั้ง 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนกันคือ ทางด้านปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม และการที่จะให้ผู้เรียนสามารถที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของผลศึกษาได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนเป็นสำคัญ"

จากความสำเร็จของโปรแกรมผลศึกษา เวสต์ และบุชเชอร์ (Wuest and Bucher, 1991) ได้กล่าวว่า "วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่จะได้รับจากการเรียนผลศึกษานั้นจะบรรลุผลได้อย่างต่อเนื่องเมื่อมีโปรแกรมผลศึกษาที่ดี" และวอร์สกีดี เพียร์ชอป (2527) ก็ได้กล่าวไว้อีกว่า

การที่วิชาชีพผลศึกษาจะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาแก่นักเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับว่าครูผลศึกษาสามารถจะจัดโปรแกรมผลศึกษาเพื่อนักเรียนได้รับประโยชน์จากวิชาผลศึกษามาก วิชาผลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญ ครู ผู้บริหาร ตลอดจนนักเรียนและผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญในวิชาผลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาต่อไป แต่ถ้าการจัดโปรแกรมผลศึกษากลับตรงกันข้ามกับที่กล่าวนี้ แม้ว่าวิชาผลศึกษาจะเป็นวิชาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรก็ตาม ทั้งนักเรียน ครู ผู้บริหาร ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็คงจะไม่สนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนเท่าที่ควร

นอกจากความสำคัญของโปรแกรมผลศึกษาดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการประเมินโปรแกรมผลศึกษาก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการประเมินโปรแกรมผลศึกษาจะช่วยในการปรับปรุงและพัฒนาโปรแกรมผลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ลาพอร์ต (Laporte, 1968) ที่ได้กล่าวถึงการประเมินโปรแกรมผลศึกษาไว้ว่า "การประเมินโปรแกรมผลศึกษาจะช่วยทำให้ทราบข้อบกพร่องต่าง ๆ ของโปรแกรมผลศึกษา อันจะเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงโปรแกรมผลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น"

บ็ควอลเตอร์ (Book walter, 1967) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินโปรแกรมผลศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อเตรียมแนวทางการพัฒนาโปรแกรมพลศึกษาอย่างมีลำดับขั้นตอน
2. เพื่อเปรียบเทียบโปรแกรมพลศึกษากับสถาบันอื่น ๆ โดยอาจเปรียบเทียบโดยส่วนรวมหรือเพียงบางด้านที่สนใจก็ได้
3. เพื่อหาทราบว่าโปรแกรมพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้ถึงระดับมาตรฐานแล้วหรือยัง ถ้ายังก็สามารถที่จะปรับปรุงได้อย่างทันทีทันใด
4. เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาโปรแกรมในด้านการผลิตบุคลากรทางพลศึกษา

จะเห็นได้ว่า การประเมินโปรแกรมพลศึกษาจะช่วยให้ทราบว่าส่วนใดบ้างที่คืออยู่แล้ว ควรให้การสนับสนุนต่อไป หรือส่วนใดบ้างที่เป็นจุดอ่อนหรือข้อบกพร่อง ซึ่งควรที่จะทำการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และผลที่ได้จากการประเมินนั้นยังเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารโรงเรียน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องจะได้ทำการส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ต่อไป การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่ดี ซึ่งเราจะทราบได้ก็ต่อเมื่อได้มีการประเมินคุณภาพของโปรแกรมพลศึกษา วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และส่งเสริมให้มีลักษณะนิสัยที่ดี โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องปลูกฝังในเรื่องนี้ให้มาก เพราะเป็นวัยที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่วัยผู้ใหญ่ พฤติกรรมต่าง ๆ มีการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดโปรแกรมพลศึกษาที่ดีให้ในขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเหมือนกับภาคอื่น ๆ โดยมีกรมวิชาการเป็นผู้กำหนดและควบคุมดูแลในเรื่องของรายละเอียดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เปิดโอกาสให้สถานศึกษาแต่ละแห่งเลือกวิชาเรียนที่เห็นว่าเหมาะสมได้อย่างหลากหลาย แต่ก็ต้องคำนึงถึงสภาพความพร้อมของแต่ละแห่ง เป็นต้นว่าสภาพภูมิประเทศ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและประเพณี เราจะเห็นได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรต่าง ๆ มากกว่าทุกภาคก็ว่าได้ มีอุตสาหกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย มีทัศนียภาพและแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม นอกจากนี้แล้วยังมีทำเลที่เปรียบเสมือนชายฝั่งขนาดใหญ่เพื่อขนถ่ายสินค้ากับนานาชาติ และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือรัฐบาลมีโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันออกเฉียง

(คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2529) จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ส่งผลที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนการรองรับเพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงนั้น โดยการผลิตบุคลากรหรือแรงงานที่ดีมีคุณภาพเป็นที่ต้องการหรือนิยมของตลาด สิ่งสำคัญที่เราควรปลูกฝังและคำนึงถึงอย่างหนึ่งก็คือ ความมีบุคลิกลักษณะนิสัยที่ดี มีความรับผิดชอบ มีความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจ วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่เน้นและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านนี้ และการที่จะมีพฤติกรรมตามที่กล่าวมานี้ได้นั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่า โปรแกรมพลศึกษาที่เราจัดทำให้ในโรงเรียนนั้นดีหรือมีคุณภาพมากน้อยแค่ไหน หากมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาที่ดีครอบคลุมทุกด้าน นักเรียนเหล่านั้นก็จะนำผลจากประสบการณ์นั้นไปใช้ได้อย่างสมบูรณ์ ไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน อยู่านสังคมได้อย่างมีความสุขเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ประเทศชาติก็จะเจริญพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นเดียวกัน การจัดการเรียนการสอนก็ไม่แตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาล จะแตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาลอยู่บ้างก็คงจะเป็นเพียงด้านงบประมาณและบุคลากร แต่ถึงอย่างไรก็ตาม โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีการจัดการเรียนการสอนเช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาล มีการกำหนดเนื้อหาวิชาที่ต้องเรียนโดยกรมวิชาการ และให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้กำกับควบคุมดูแล เราจะเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากแล้ว เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะเป็นชาวต่างชาติ งบประมาณในการบริหารต่าง ๆ จึงค่อนข้างจะเพียงพอ นักเรียนส่วนมากจะเป็นนักเรียนอยู่ประจำ การกำกับควบคุมดูแลจากครูอาจารย์ในด้านต่าง ๆ จึงสามารถที่จะทำได้อย่างทั่วถึง และนอกจากนี้แล้วโรงเรียนยังสร้างภาพพจน์ชื่อเสียงที่ดีให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ผู้ปกครองจึงเกิดความศรัทธาพึงพอใจ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ ผลจากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าการดำเนินงานในการบริหารระหว่างโรงเรียนรัฐบาลกับเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีอะไรที่จะแตกต่างกันมาก โรงเรียนรัฐบาลได้งบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นส่วนมาก แต่เอกชนก็ได้จากการสนับสนุนของผู้ปกครองและการบริหารจัดการจากเจ้าของกิจการเอง เราจะได้ยินและเห็นผลงานของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่เสมอ ๆ ฉะนั้นทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โปรแกรมพลศึกษาที่จัดให้กับนักเรียนจึงควรจะไม่แตกต่างกัน ซึ่งเราจะทราบได้เป็นอย่างดีหากเรามีแบบประเมินคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาไปทดลองใช้กับโรงเรียนต่าง ๆ เหล่านี้ และ ชาญชัย

ขอบธรรมสกุล ก็ได้พัฒนาแบบประเมินไว้ สามารถนำไปใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงที่ทำการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ผู้วิจัยจึงเกิดมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อจะได้ทราบถึงระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ซึ่งยังไม่มีผู้ใดได้ทำการวิจัยมาก่อน ผลที่ได้จากการประเมินก็สามารถที่จะนำไปเป็นข้อมูลหรือแนวทางให้กับผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ครูพลศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุง และพัฒนาโปรแกรมผลศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียง
2. เพื่อประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียง
3. เพื่อเปรียบเทียบโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลกับโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียง

สมมติฐานการวิจัย

โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลกับโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าหมวดพลานามัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลขนาดต่าง ๆ 64 โรงเรียน จำนวน 64 คน และกลุ่มประชากรเป็นหัวหน้าหมวดพลานามัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนขนาดต่าง ๆ 6 โรงเรียน จำนวน 6 คน
2. การประเมินโปรแกรมผลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้แบบประเมินคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาที่ได้รับการพัฒนาโดย ชาอู๋ชัย ขอบธรรมสกุล ซึ่งได้พัฒนารูปแบบการประเมิน

คุณภาพโปรแกรมผลึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2537 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบสำรวจข้อมูลทั่วไป และแบบสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดพลาณามัย

3. การประเมินโปรแกรมผลึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำการประเมินในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบประเมินคุณภาพโปรแกรมผลึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษาของชาอญชัย ชอบธรรมสกุล เป็นแบบประเมินที่สามารถนำไปประเมินโปรแกรมผลึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาได้

2. ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากหัวหน้าหมวดพลาณามัย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นจริง และเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมผลึกษา หมายถึง กระบวนการในการจัดและบริหารปัจจัยหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางผลึกษาที่สามารถช่วยทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางผลึกษา ซึ่งประกอบด้วยการจัดและบริหารในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ด้านการเรียนการสอนผลึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลึกษา ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลาณามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และด้านการจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลึกษา

การประเมินโปรแกรมผลึกษา หมายถึง กระบวนการในการใช้ข้อมูล เพื่อตีความหมายหรือกำหนดระดับคุณภาพของโปรแกรมผลึกษา โดยผู้ที่มีวุฒิทางผลึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งเป็นโรงเรียนเฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงหรือแบบสหศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียง

โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียง

ภาคตะวันออกเฉียง หมายถึง จังหวัดต่าง ๆ รวม 8 จังหวัด คือ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว (พระราชกฤษฎีกา, 2520)

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 1,500-2,499 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 500-1,499 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2537)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลที่ได้จากการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ กรมพลศึกษา สามารถให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนได้อย่างถูกต้อง
2. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูผู้เกี่ยวข้องในการที่จะปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมผลศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาได้อย่างสูงสุด
3. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป